

Ὁ Ἐπίσκοπος Ράσκας καὶ Πριζρένης κ. Ἀρτέμιος
πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

**«Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης
ἔχει ποδοπατήσῃ ὅλους τοὺς Ἱεροὺς
Κανόνας καὶ Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας ὑπερμέτρως»^(*)**

**Τὸ ἀντι-οικουμενιστικὸ ρεῦμα
ἐντείνεται ἐλπιδοφόρως στὴν Σερβία**

ΤΗΝ 29.11.1995 ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ράσκας καὶ Πριζρένης κ. Ἀρτέμιος ἐζήτησε ἄδεια, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἡλόπανθησις ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία ἔφθασε τὴν 27.2.1996 στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ἦταν ὄχι μόνον ἀρνητικὴ, ἀλλὰ περιεῖχε καὶ κατηγορίες κατὰ τοῦ Σεβ. κ. Ἀρτεμίου, ὅτι δῆθεν «καταστρέφει τὴν φήμην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου», τέλος δὲ ἐζητεῖτο ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο νὰ ἐπιπλήξῃ τὸν «ἀντάρτην» Ἐπίσκοπον!

Εἶναι σαφές πόσον ἔχουν ἐνοχληθῇ οἱ Οἰκουμενισταὶ τοῦ Φαναρίου ἀπὸ τὴν βαρυσήμαντον «Ἐκθεσιν» τοῦ Σεβ. κ. Ἀρτεμίου «Ἡ Σερβικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν» (βλ. περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 17-18/Ἰούλιος-Δεκέμβριος 1995, σσ. 55-61).

Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀρτέμιος ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν κάτωθι δημοσιευομένη λαμπρὰν ἐπιστολή, ἡ ὁποία ἀνοίγει σαφῶς μία νέαν σελίδα στὸν ἀντι-οικουμενιστικὸ ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ μαρτυρεῖ τὶς διωκτικὰς διαθέσεις τοῦ φουνταμενταλιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνέχεται ἐμπόδια στὴν καταστροφικὴ πορεία του.

* * *

Εν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιστολὴν Ὑμῶν (No 491, μ. 284) τῆς 21ης Μαρτίου 1996, εἰς τὴν ὁποίαν με ἐνημερώνετε περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου, ὅστις ἠρνήθη νὰ παράσῃ εἰς ἐμὲ ἄδειαν εἰσόδου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἁθωνος, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὡς ἀκολούθως.

Ἄπερογητεύθην ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι Ὑμεῖς, Ἀγιώτατε καὶ ἀδελφοί μου Ἐπίσκοποι, ὡς μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐθεωρήσατε ὡς δεδομένην, ἄνευ οἰασθήποτε μαρτυρίας, τὴν φανερὰν συκοφαντίαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὅστις λέγει, ὅτι ἔχω «ἐπαφὰς τινὰς καὶ ἐπικοινωνίαν μὲ σχισματικούς, μὲ τὸν κληρικὸν Κυπριανόν, ὅστις καθρέθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτοαποκαλεῖται Ἐπίσκοπος Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς».

Συμφώνως πρὸς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἀπεστερήθην τῆς εισόδου εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος.

Ὁ ἕτερος λόγος τῆς ἀπογοιτεύσεώς μου προέρχεται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ζητεῖτε ἀπὸ ἐμέ, (κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως), νὰ «τηρῶ τὴν κανονικὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

Ἄν μὲ εἶχετε ἐρωτήσῃ περὶ αὐτοῦ τοῦ θέματος ἐνωρίτερον, Ἀγιώτατε, ὅτε εἶχον ἐπισκεφθῆ Ὑμᾶς τελευταίως, θὰ εἶχον εἶπει εἰς Ὑμᾶς ἐκεῖνο, ὅπερ εἶναι γνωστὸν εἰς τὸν Θεὸν τὸν Ἴδιον, ὅτι οὐδέποτε, οὔτε ὡς Ἐπίσκοπος, οὔτε πρὶν, εἶχον οἰανδήποτε σχέσιν ἢ ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Φυλὴν, οὔτε διὰ τηλεφώνου.

Ἐπίσης, τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὑποτιθεμένης ἐνοχῆς μου, ὅτι «βλάπτω τὴν ὑπόληψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τῶν λόγων καὶ πράξεών μου», εἶναι ἀθμελίωτον καὶ οὐδεμία ἀποδείξις παρέχεται πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τοιαύτης θέσεως. Ὅπως ἀντιθέτως, εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἐκεῖνος ὅστις μὲ καλεῖ νὰ «τηρῶ τὴν τάξιν καὶ τὴν παραδόσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» τ.ἔ. αὐτὸς οὗτος ὁ **Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἔχουν ποδοπατήσει ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας ὑπερμέτρως, προσπαθοῦντες νὰ ἐφαρμόσουν τὰς οἰκουμενιστικὰς καὶ ἐπεκτατικὰς αὐτῶν ἰδέας.** Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι ὀδυνηρὸν καὶ δύσκολον νὰ κατανοήσω, ὅτι οὗτος καὶ οἱ ὅμοιοι αὐτοῦ, ἐπιτιμοῦν ἄλλον διὰ τὴν μὴ τήρησιν τῆς κανονικῆς παραδόσεως.

Γνωρίζω, Ἀγιώτατε, ὅτι οὔτε ἡ Σύνοδος ἡμῶν, οὔτε ἄλλος τις εἰς τὸν κόσμον σήμερον εἶναι ἱκανὸς ἢ ἔτοιμος νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν παραδοσιακὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ νὰ κατηγορήσῃ ἐκείνους, οἵτινες εἶναι ἄξιοι τοιαύτης κατηγορίας (πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι εἰς τὴν Σερβικὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν).

Ὅμως, ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν, καὶ ἡ Σύνοδος ἡμῶν καὶ ἕτεροι τινὲς εἶναι ἔτοιμοι νὰ κατηγοροῦν καὶ νὰ δικάζουσαν ἐκείνους, οἵτινες τηροῦν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν Παραδόσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑψώνουν τὴν φωνὴν αὐτῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ἐπιδεικνύουν, ἀδελφικῶ τῷ τρόπῳ (τεκμηριωμένως), εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἤδη παρεβίασαν αὐτά, τὰ τεθέντα ὄρια ὑπὸ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ἀλλά, δὲν πειράζει. Ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι ζῶν, ὁ Παντελεῆμων Κριτής, ὅστις βλέπει καὶ γνωρίζει πάντα ταῦτα λίαν καλῶς καὶ ἡ κρίσις Αὐτοῦ θὰ εἶναι δικαία. Εἶναι, ὅμως, ἄξιον θρήνου τὸ ὅτι πολλοὶ (οἰκουμενισταὶ) κάμνουν συμβιβασμοὺς καὶ συμπροσεύχονται μὲ τοὺς καταδεδικασμένους καὶ ἀνατεθεματισμένους, γενόμενοι σκάνδαλον καὶ ὀδηγοῦντες εἰς τὴν ἀπώλειαν πολλὰς ἀθώας ψυχὰς, ὑπὲρ ὧν ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη.

Εἰς τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ζῶ σήμερον καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις μου, προσπαθῶ νὰ εἶμαι πιστὸς μαθητὴς καὶ φύλαξ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῶν Πατέρων, φέρων τὴν μαρτυρίαν τῆς εὐαγγελικῆς Ἀληθείας, ὅτι ἡ ζωὴ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ

οιανδήποτε κοινωνίαν με τὸ σκότος, οὔτε ὁ Χριστὸς με τὸν Βελίαρ. Ἡ μαρτυρία αὐτή, τὴν ὁποίαν ἐξέθεσα εἰς τὸ περιοδικὸν ἡμῶν «Ἅγιος Βασιλεὺς Λάζαρος», ἐξελήφθη ὡς ἀπόδειξις «καταστροφῆς τῆς ὑπόληψως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου». Ἐνταῦθα μαρτυρῶ ἔτι ἄλλα: **ΟΥΔΕΙΣ ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον σήμερον, δυνάμενος νὰ βλάψῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τόσο, ὅσον ὁ ΙΔΙΟΣ ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καὶ μέλη ἐκ τῆς Ἱεραρχίας αὐτοῦ, με τὰς γνωστάς τοῖς πᾶσι οἰκουμενιστικὰς αὐτῶν ἐνεργείας καὶ δηλώσεις.**

Ἄδελφοί καὶ Πατέρες τῆς Συνόδου ἐκλαμβάνω τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιτίμησιν Ὑμῶν (ἔστω καὶ τόσο ἀθεμελίωτον) ὡς τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἐτοιμότητος καὶ τοῦ ζήλου Ὑμῶν νὰ προστατεύσετε τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύω μόνον, ὅτι ὅμοιαι ἐπιπλήξεις θὰ ἀποσταλοῦν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ πρὸς ἐκείνους εἰς τὴν Σερβικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, οἵτινες ἔχουν παραβῆ καὶ παραβαίνουν τοὺς Κανόνας αὐτούς.

Ἐν τῇ ἀγαθῇ ἐλπίδι ταύτῃ, διατελῶ πιστὸς ἐν Κυρίῳ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ράσας καὶ Πριζρένης

† ΑΡΤΕΜΙΟΣ

(*) Περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 23/Ἰανουάριος-Μάρτιος 1997, σελ. 81-82.

• Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ράσας καὶ Πριζρένης «Ἅγιος Βασιλεὺς Λάζαρος»/Μάϊος 1996 (ὑπογρ. ἡμέτ).

Σημειωτέον, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας δὲν ἔχει ἀπαντήσῃ μέχρι στιγμῆς σὲ αὐτήν, ἢ δὲ ἀπαγόρευσις εἰσόδου στὸ Ἅγιον Ὅρος τοῦ Σεβ. κ. Ἀρτεμίου ἐκ μέρους τοῦ Φαναρίου ἰσχύει ἀκόμη.